

Op de step over de Veluwe

De Veluwe... we kennen het gebied als onze broekzak. Maar behalve een prachtige route, levert dit Rondje zwerfen een paar leuke nieuwe ontdekkingen op.

In de Koppelpoort tot raddraaier geslagen.

We beginnen in Amersfoort. Hier komen enkele beekjes samen en stromen als Eem verder naar het Eemmeer. Bij een doorwaadbare plaats in de Amer, zoals de Eem vroeger heette, ontstond Amersfoort, dat in 1300 al een stadsmuur kreeg. Er brak een periode van bloei aan; een nieuwe stadsmuur werd noodzakelijk. De oude stenen gebruikte men voor de muurhuizen, die op de fundamenten van de oude muur staan. De historische kern van de stad is goed bewaard gebleven en de schilderachtige grachten en huizen tonen een eeuwenlang onveranderd stratenpatroon.

We maken een begeleide wandeling door de stad en eindigen in de monumentale Koppelpoort, een waterpoort die de stad 's avonds afsloot voor schepen die via de Eem binnen wilden varen. Het zware rooster dat elke avond in de rivier zakte, werd bediend door gevangenen, die daarvoor in de twee manshoge raderen moesten lopen. Wij mogen dat tijdens de rondleiding ook even proberen en verkrijgen daarmee het certificaat 'raddraaier'.

Onze volgende plaats is Putten, een aardig dorp met een gruwelijke, nog niet zo oude historie. Een aanslag door een verzetsgroep op een auto van de Duitse weermacht leidde in oktober 1944 tot een Duitse vergeldingsactie

die in Nederland zijn weerga niet kent. De Puttense bevolking werd samengedreven op het Kerkplein en – na psychisch gemarteld te zijn – werden de mannen gedeporteerd naar Duitse concentratiekampen. Ruim zeshonderd zagen hun dorp nooit meer terug. In Putten zelf werden meer dan honderd huizen in brand gestoken. Een indrukwekkende Gedachtenisruimte en een groen monument met zeshonderd symbolische graven getuigen op sobere, maar indringende wijze van de gruweldaden. We staan er geruime tijd bij stil, nadat we het met enige moeite gevonden hebben. Het ligt vlak bij de rotonde die het dorpscentrum verbindt met de uitvalsweg naar het NS-station.

Koddig stepje

Nog onder de indruk rijden we door de Dorpsstraat verder naar het centrum en parkeren op het plein bij de Plusmarkt, de Action en de Lidl. Twee uur parkeren met schijf die tot zeven uur verplicht is. Als we om vijf uur aankomen, kunnen we er dus mooi de nacht blijven staan. Een heel nauwkeurige, maar erg lekkere bakker op de hoek, die precies weet dat een pizzabroodje € 1,73 en een kroketbroodje € 1,79 kost, maakt ons verblijf heel smakelijk.

Van Putten rijden we naar Garderen door een imposante laan te midden van donkere bossen. Na enkele kilometers zien we links landgoed Schovenhorst met het museum De Tien Malen, dat laat zien hoe men in

de streek leefde en werkte.

In Garderen bezoeken we de Veluwespecialist, waar e-steps worden verhuurd: een step met een elektromotorje op accu, waarvoor een brommerrijbewijs nodig is. Het is een koddig stepje, waar je op kunt zitten om zo in rustig tempo langs uitgezette routes de Veluwe te verkennen. De actieradius is twee uur. Je mag er eventueel ook de hele dag mee wegblijven. Maar als de accu leeg raakt en je bent nog niet terug op de thuisbasis... We rijden hierna over de N310 richting Elspeet, tot we bij de kruising met de N302 rechtsaf slaan. Bij Nieuw Milligen gaan we rechtdoor en vinden kort voordat we onder de A1 doorgaan aan de rechterkant een ijsboer, die we niet zonder meer voorbij komen.

Hallo Bandoeng!

In Kootwijk gaan we bij restaurant 't Hiletje linksaf en vinden na enkele meters een mooie parkeerplaats, waar voldoende ruimte is. Een plaats zo dicht bij een leuk restaurantje? Dat is de kat op het spek binden!

Vanaf de parkeerplaats gaan we linksaf de weg op. Na zo'n drie kilometer, bij een T-splitsing rechts, dan weer rechts, enkele kilometers over een prima te berijden onverharde weg, onder de A1 door, komen we in Assel. Hier gaan we weer rechtsaf, zo komen we na enkele kilometers bij Radio Kootwijk. Daar is geschiedenis geschreven. In het begin van de vorige eeuw was er behoefte aan een zendverbinding met het toenmalige Nederlands Indië. In 1923 werd het zendstation De Kathedraal geopend en in 1928, bij de komst van de radiotelefonie, sprak Koningin Wilhelmina de gedenkwaardige woorden: 'Hallo Bandoeng!' Het gebied rond het zendstation is vrij toegankelijk. Bij

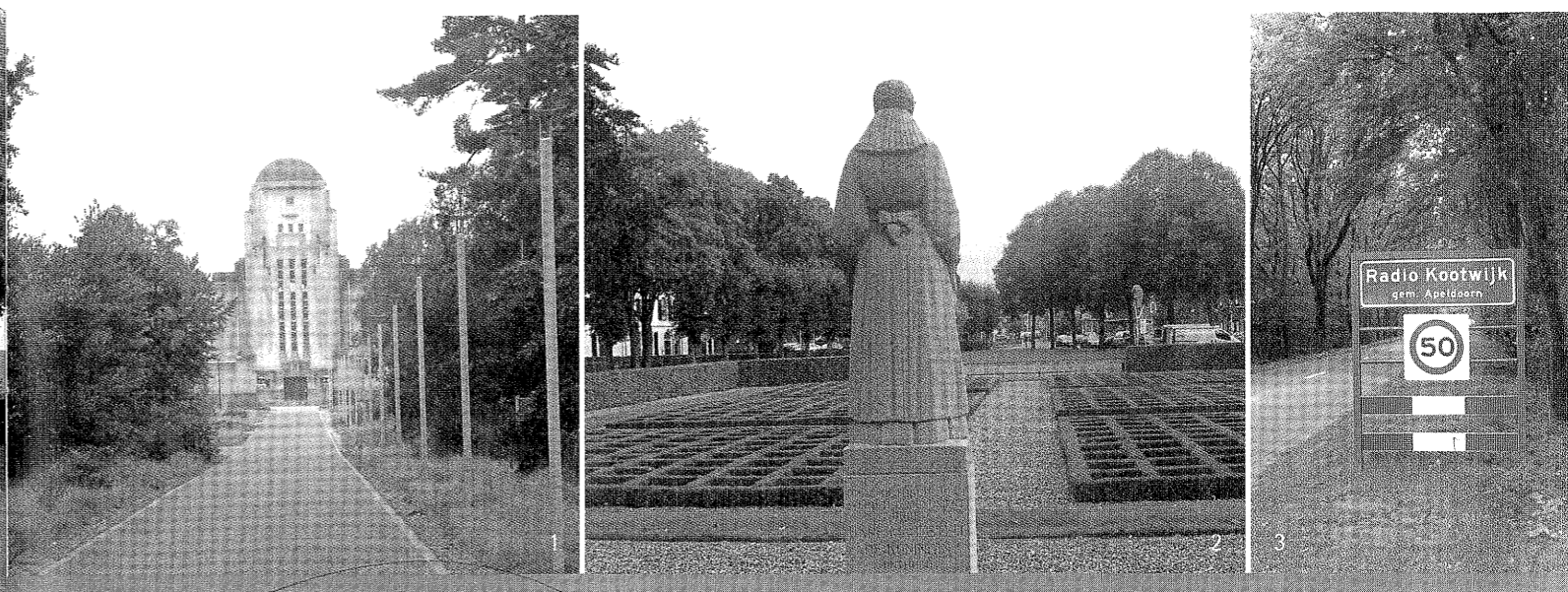
een wandeling over de heide en langs de zandverstuiving zien we ook een schaapskudde, in de buurt van Hoog Buurlo.

Geen straf

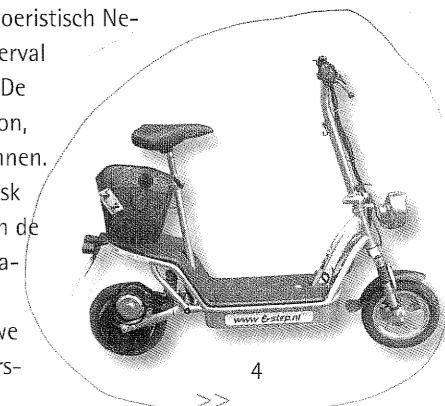
We rijden terug naar Assel, gaan daar over de spoorlijn rechts en komen zo – wat een fraaie vergezichten! – over Hoog Soeren op de N344 uit. Hier is het even moeilijk kiezen: enkele kilometers naar rechts liggen de Apenheul en de bekende Julianatoren. We gaan toch linksaf tot Nieuw Milligen, kiezen daar weer linksaf. Via Kootwijk gaan we dan naar Harskamp. Kort vóór het dorp slaan we rechtsaf, op weg naar de Passiflorahoeve (zie pagina 68). Het wordt een langdurig bezoek: wat is dat interessant!

Dan rijden we via Lunteren, waar we even naar het middelpunt van Nederland lopen, naar Leusden-Zuid. Bij restaurant De Mof op de parkeerplaats mag overnacht worden, als we er ook komen dineren. En dat is geen straf!

De volgende morgen bezoeken we de Piramide van Austerlitz. Altijd al een bekende plek in toeristisch Nederland, maar nu – na een periode van verval – weer helemaal in oude glorie hersteld. De piramide was een eerbetoon aan Napoleon, die bij Austerlitz een veldslag had gewonnen. Een lange stenen trap leidt naar de obelisk op de top. Bij de herberg aan de voet van de heuvel zijn ook een speeltuin en een lunapark. En zo zijn we dan na enkele dagen Veluwe weer haast terug bij ons startpunt: Amersfoort.

1. Zendstation De Kathedraal.
2. Zeshonderd groene graven in Putten.
3. Radio Kootwijk: óók een dorp.
4. Op de step, op de step, 'k ben zo blij dat ik hem heb.

4